

uitgeoefend. Dezen zouden onmiddellijk het gehele militaire kader en de jongste lichterij, die in '40 onder de wapenen was geweest, eventueel ook andere lichterijen, in werkelijke dienst roepen. In de op de bevrijdingsdag overal aan te plakken 'Oproep aan de bevolking' zou men lezen dat het 'alleen dan wanneer orde en rust in ons land heersen', mogelijk zou zijn, het volk 'een staatsbestuur te verschaffen hetwelk gebaseerd is op de sinds 15 mei 1940 over de gehele wereld gewijzigde politieke en economische inzichten.' Voorts zou de bevolking uit de 'Oproep' en de 'Algemene Bekendmaking' no. 1, no. 2 en no. 3 o.m. vernemen dat tegen elk die zich tegen het 'wettig gezag' zou keren, 'met niets ontziende gestrengheid' zou worden opgetreden, dat niemand de gemeente van inwoning zou mogen verlaten, dat NSB'ers en Rijksduitsers binnenshuis moesten blijven, dat elk zijn eventuele wapens moest afgeven, dat de gehele bezettingswetgeving, behalve de bepalingen op het gebied van de Jodenvervolgving, voorlopig van kracht zou blijven en dat politieke gevangenen onmiddellijk in vrijheid gesteld zouden worden, althans 'voorzover hun vrijlating de openbare orde niet in gevaar brengt' – de militaire commandanten zouden alle links-revolutionaire elementen dus in arrest kunnen houden.

Six had deze stukken eind '42 aan zijn gewestelijke commandanten toegezonden; eind '43 waren zij gevolgd door een gedrukte handleiding *Militair Gezag*. In de 'Algemene Bekendmaking' no. 1, no. 2 en no. 3 had hij nadien wijzigingen aangebracht (de verschillende bepalingen waren beter gegroepeerd en geformuleerd) – de gezagsstructuur die hij had opgebouwd en de publieke stukken waarmee die gezagsstructuur zich zou manifesteren, had hij gehandhaafd. Op 16 augustus '44 had hij de brief d.d. 27 juni van de minister van oorlog, van Lidth, ontvangen waarin hem opnieuw gewezen was op de bijzondere staat van beleg en het uit Engeland overkomend Militair Gezag en waarin hij voorts o.m. had gelezen: 'Regering acht hoogst ongewenst dat gedurende . . . vacuümperiode een ander militair gezag onder ander regime zou optreden'; verder, dat de regering de gezagsuitoefening zou opdragen aan 'vroegere burgemeesters en commissarissen [der koningin] of bij ontstentenis aan betrouwbare leden van college dagelijks bestuur of, indien ook deze niet beschikbaar, aan personen die algemeen vertrouwen in gemeente en provincie genieten'; tenslotte, dat de taak van de OD geen andere was dan 'zich plaatselijk organiseren' en in een 'vacuüm' optreden als een soort hulppolitie. Men zou zich kunnen indenken dat Six nadien, en zeker na zijn gesprek met Bosch, onmiddellijk zijn gewestelijke commandanten in de door de regering aangegeven geest zou hebben geïnstrueerd en dat